

аб'юзера двічі подумати, перш ніж вчинити це суспільно небезпечне діяння.

Перспективним напрямом подальших наукових пошуків є дослідження досвіду держав-членів ЄС в частині регулювання кримінальної відповідальності за домашнє насильство.

1. Юнін О. С., Шевченко С. І. Кримінально-правове забезпечення воєнної безпеки України // Military offences and war crimes: background, theory and practice : collective monograph / ed. by V. M. Stratonov. Riga, Latvia : «Baltija Publishing», 2023. P. 823–846.

2. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування. *Офіс Генерального прокурора*. URL : <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2>.

3. Шевченко С. І. Запобігання домашньому насильству як напрям забезпечення внутрішнього безпекового середовища // Organizational and legal fundamentals for the formation of a security environment in Ukraine : scientific monograph. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2023. P. 144–168.

4. Шаблістий В. В. Удосконалення кримінально-правового забезпечення поліцейської діяльності в Україні. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 3. С. 112–115.

5. Каторкін Р. А. Досвід правового регулювання питання ухилення від призову на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу окремих країн пострадянського простору. *Jurnalul juridic national: teorie si practica*. 2017. № 6 (28). С. 104–107.

6. საქართველოს სსხსლოს სამართლის კოდექსი: საქართველოს კანონი 22.07.1999წ. *საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე*. URL : <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/16426?publication=248>.

УДК 343.3

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/558-559

Роман ШЕСТОПАЛОВ

прокурор відділу нагляду
за додержанням законів регіональним
органом безпеки Дніпропетровської
обласної прокуратури,
кандидат юридичних наук, доцент

ПОНЯТТЯ, ЗМІСТ ТА СПЕЦИФІКА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Під злочинами у сфері національної безпеки, на наш погляд, слід розуміти не лише ті злочини проти основ національної безпеки, що визначені в Розділі I Особливої частини Кримінального Кодексу України, але й інші кримінально карані діяння, які тією чи іншою мірою стосуються чи можуть стосуватися питань захищеності державного суверенітету, територіальної цілісності й демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національних інтересів від реальних і потенційних загроз. Зокрема, на наш погляд, це всі ті злочини, підслідність у яких згідно з частиною 2 статті 216 Кримінального процесуального Кодексу України визначена за слідчими органів безпеки.

Додамо, що наша позиція обґрунтовується не лише характером завдань Служби безпеки України як державного органу спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України, закріплених в статті 2 галузевого закону: захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці [1], а й специфікою юридичної техніки щодо правового забезпечення об'єктів кримінально-правової охорони, що закріплюється в різних розділах Особливої частини Кримінального Кодексу України, але при цьому вони перебувають під кримінально-правовою охороною саме Служби безпеки України.

Станом на дату написання цієї наукової роботи до цих злочинів слід віднести кримінальні правопорушення, передбачені конкретними статтями Кримінального Кодексу України, а саме: 109 (дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади), 110 (посягання на територіальну цілісність і

недоторканність України), 110-2 (фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України), 111 (державна зрада), 111-1 (колабораційна діяльність), 111-2 (пособництво державі-агресору), 112 (посягання на життя державного чи громадського діяча), 113 (диверсія), 114 (шпигунство), 114-1 (перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань), 114-2 (несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення Збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану), 201 (контрабанда), 258 (терористичний акт), 258-1 (втягнення у вчинення терористичного акту), 258-2 (публічні заклики до вчинення терористичного акту), 258-3 (створення терористичної групи чи терористичної організації), 258-4 (сприяння вчиненню терористичного акту), 258-5 (фінансування тероризму), 258-6 (перетинання державного кордону з терористичною метою), 265-1 (незаконне виготовлення ядерного вибухового пристрою чи пристрою, що розсіює радіоактивний матеріал або випромінює радіацію), 305 (контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів), 328 (розголошення державної таємниці), 329 (втрата документів, що містять державну таємницю), 330 (передача або збирання відомостей, що становлять службову інформацію, зібрану у процесі оперативно-розшукової, контррозвідальної діяльності, у сфері оборони країни), 332-1 (порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї), 332-2 (незаконне перетинання державного кордону України), 333 (порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю), 334 (порушення правил міжнародних польотів), 359 (незаконні придбання, збут або використання спеціальних технічних засобів отримання інформації), 422 (розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрата документів чи матеріалів, що містять такі відомості), 435-1 (образу честі і гідності військовослужбовця, погроза військовослужбовцю), 436 (пропаганда війни), 436-2 (виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників), 437 (планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни), 438 (порушення законів та звичаїв війни), 439 (застосування зброї масового знищення), 440 (розроблення, виробництво, придбання, зберігання, збут, транспортування зброї масового знищення), 441 (екоцид), 442 (геноцид), 443 (посягання на життя представника іноземної держави), 444 (злочини проти осіб та установ, що мають міжнародний захист), 446 (піратство), 447 (найманство).

Отже, кримінально-правові засоби протидії злочинам у сфері національної безпеки – це закріплені в Особливій частині Кримінального Кодексу України конкретні норми матеріального права, які передбачають кримінальну відповідальність за посягання на об'єкти кримінально-правової охорони у сфері національної безпеки.

Їхня специфіка полягає не лише в тому, що досудове розслідування у них здійснюють виключно слідчі органів безпеки (або слідчі інших органів у разі визначення підслідності вищевказаних кримінальних правопорушень вмотивованою постановою прокурора через неефективне слідство з боку органу безпеки), а й у тому, що цей перелік може постійно змінюватись після внесення відповідних законодавчих змін, зокрема до частини 2 статті 216 Кримінального процесуального Кодексу України. Це свідчить про організаційно-правову динамічність кримінально-правових засобів даної категорії, що зумовлена особливостями захисту національних інтересів залежно від часу (передусім політико-правового режиму) та простору (насамперед географічних та інших локаційних особливостей місця скоєння злочину).

1. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.